

Projecte LGTBIQA+

Estudi sobre “Identitats i experiències trans/ gènere divers i autistes”

Sobre el projecte

Dins el Projecte LGTBIQA+ de la Federació Catalana d'Autisme (finançat pel Departament d'Igualtat i Feminisme), que és un programa d'acompanyament a persones autistes dins el col·lectiu LGTBIQA+, un dels eixos d'acció és la investigació per augmentar el coneixement sobre les realitats de les persones amb autisme que també formen part del col·lectiu LGTBIQA+.

En aquest sentit, la **Federació** ha col·laborat amb la **taula d'autisme i diversitat de gènere d'AETAPI** i la **Càtedra d'Autisme de la Universitat de Girona** per dur a terme **un estudi sobre les experiències de les persones trans/ gènere divers i autistes** amb l'objectiu de recollir informació que permeti conèixer millor la realitat de les persones travessades per aquesta intersecció i així poder proposar línies d'acció per tal de millorar la seva qualitat de vida.

Nota: En aquest estudi, quan utilitzem la paraula "trans" també ens referim a les identitats de gènere divers: transgènere binaris, no binaris, identitats agènere, de gènere fluid, queer o qualsevol identitat de gènere que no sigui cisgènere.

Pel que fa a la l'autisme, en aquest estudi, quan utilitzem la paraula "autista" també ens referim a autisme, espectre autista, TEA, persona amb autisme, etc. Utilitzem els diferents termes per tenir en compte totes les sensibilitats.

Com s'ha fet l'estudi?

Es va realitzar una enquesta online, que va estar oberta durant el 2024, des del juny fins al setembre. Es van posar a disposició de les persones participants diferents versions: en castellà, en català i en llenguatge més senzill.

L'enquesta preguntava sobre la identitat trans/gènere divers i sobre la identitat autista, combinant preguntes tancades, on la persona havia d'escollir una opció, i preguntes obertes on la persona podia escriure tot el que volia.

En total **van participar 81 persones**, que van respondre el qüestionari online en alguna de les seves versions. D'aquestes, **52 persones resideixen a Catalunya**.

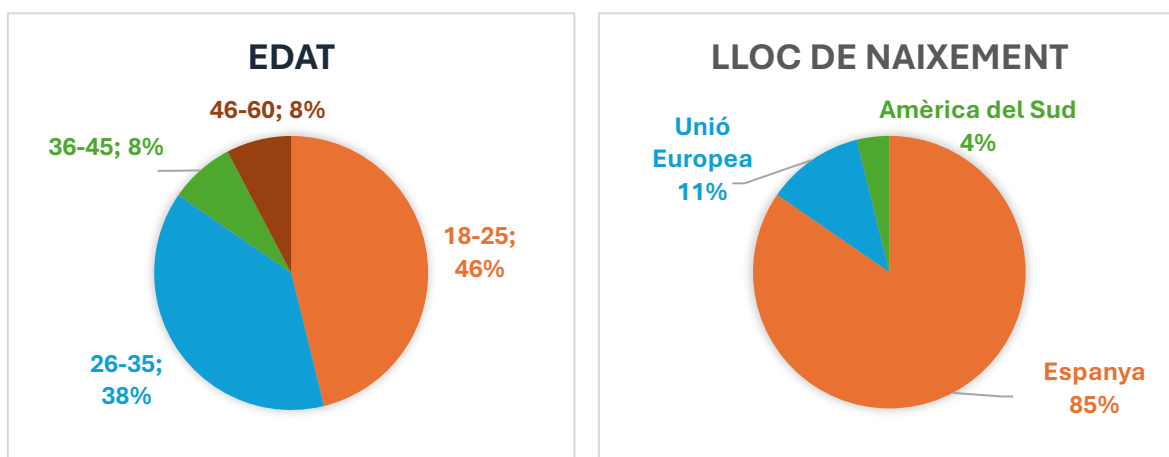
Des de la Federació Catalana d'Autisme, analitzem només les respostes de la mostra catalana (52). A continuació, descrivim els resultats d'aquest estudi que es troben organitzats de la següent manera:

- a) Descripció de la mostra: dades sociodemogràfiques
- b) Reptes que s'experimenten per ser trans/gènere divers i autista
- c) Bones pràctiques i aspectes per millorar l'atenció

Resultats

a) Descripció de la mostra: dades sociodemogràfiques

De les 52 persones participants que viuen a Catalunya, la gran majoria tenen entre 18 i 35 anys (el 84,6%) i van néixer a l'Estat Espanyol (el 84,6%), tal i com podem veure en els següents gràfics.

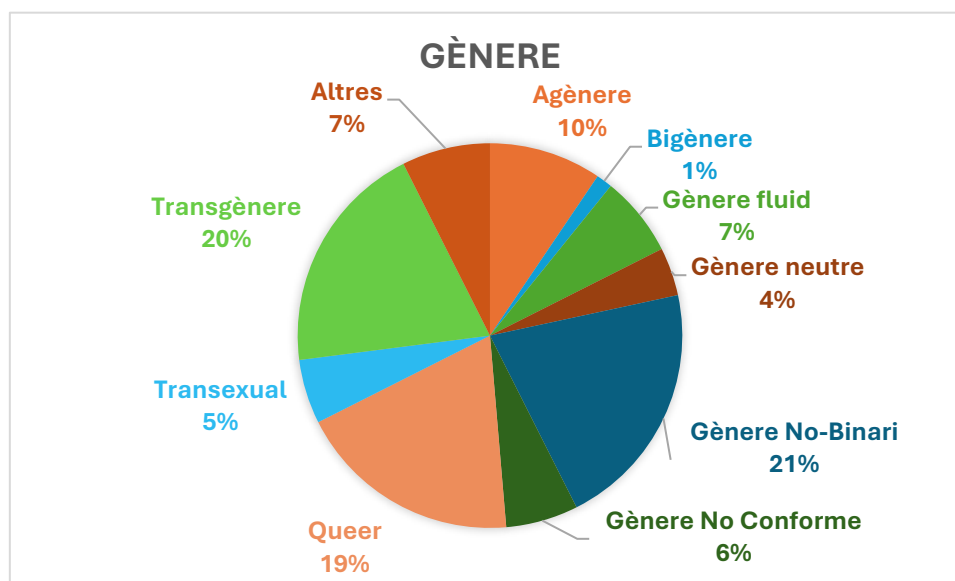
Algunes persones assenyalen que han hagut de canviar el seu lloc de residència i s'han traslladat a Catalunya des d'altres països i comunitats autònomes espanyoles. Tot i que alguna persona explica que s'ha mudat per estudis, moltes indiquen que ho han hagut de fer pel fet de ser autistes (el 13,5%) però també pel fet de ser trans/ gènere divers (el 9,6%).

Les raons principals que descriuen són:

- Que els **entorns no són accessibles ni amigables**, sobretot a nivell sensorial.
- **Vivències de violència i discriminació** que fan que es percebin els entorns familiars i socials d'origen com a espais insegurs.
- Per poder tenir un **millor accés als serveis sanitaris**.

També es menciona en algun cas la impossibilitat de marxar tot i voler, en ocasions per raons econòmiques.

Respecte al gènere, les persones participants indiquen que s'identifiquen amb diferents termes, sobretot amb “no binari”, “transgènere” i “queer”, tal com podem veure en el següent gràfic.

Les persones que escullen “altres” generalment indiquen que s’identifiquen com a “trans” o “trans*¹”.

La majoria (62,2%) considera que encara està explorant el seu gènere i aproximadament la meitat ha buscat ajuda psicològica (42,3%) o mèdica (51,9%) per a transicionar.

Les experiències de transició mèdiques són variades però en general, per a les persones enquestades, han sigut satisfactòries, especialment per a aquelles que han comptat amb el suport i l’acompanyament de Trànsit².

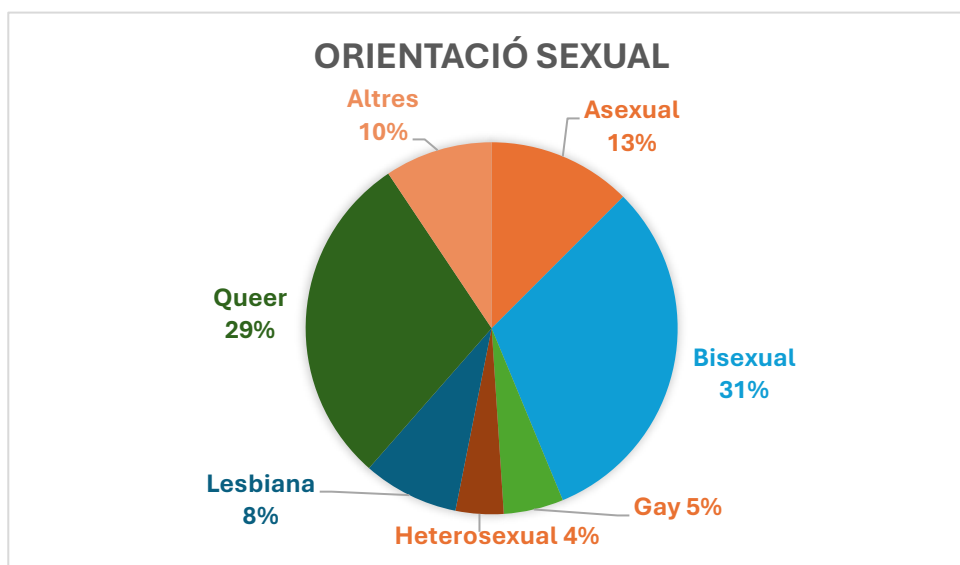
Tot i així, algunes persones assenyalen haver tingut **males experiències en la seva transició degut a la incomprensió sobre l’autisme** (que pot arribar a suposar una trava per a que es deixi transicionar, com si la persona no pogués prendre aquesta decisió pel fet de ser autista) **i sobretot degut a la falta de formació i informació dels i les professionals fora d’aquesta entitat (Trànsit)**, on no sempre es respecten les identitats trans no binàries.

A més a més, es mencionen altres barreres com les llargues llistes d’espera dels pocs recursos públics que existeixen a Catalunya, de manera que moltes persones opten per l’atenció privada, amb el greuge econòmic que això implica.

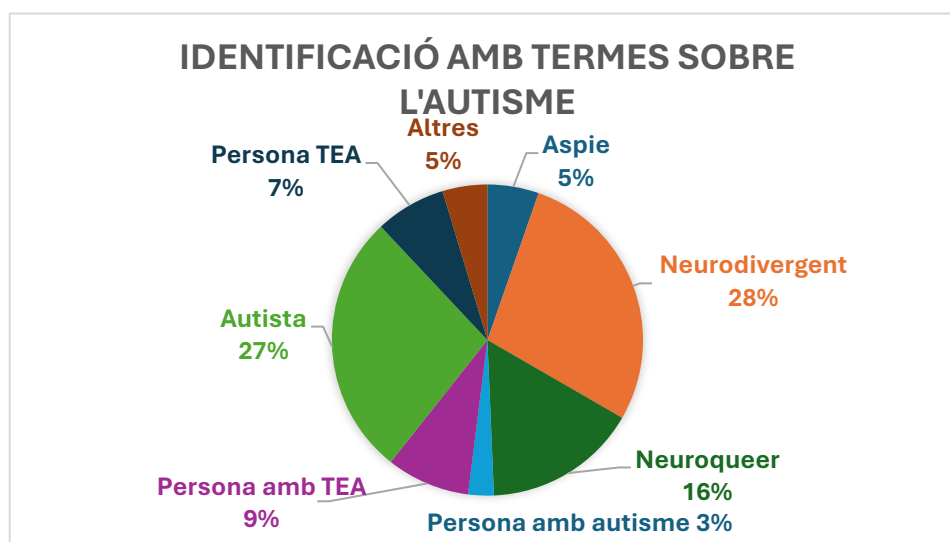
¹ Trans*: terme que es fa servir com a concepte paraigües per englobar la varietat d’identitats no cisgènere.

² Trànsit és el Servei d’Atenció i Promoció de la Salut de les persones trans* i no binàries de l’Institut Català de la Salut, que té com a objectiu oferir una atenció integral i personalitzada, basada en un enfocament biopsicosocial i en el respecte a la diversitat de les identitats trans*. (<https://ics.gencat.cat/ca/Ciudadania/ap/assir/serveis/unitat-de-transit/>)

Quant a l'orientació sexual, la majoria s'identifiquen com a “bisexuals”, “queer” o “asexuals”. Les persones que escullen “altres” s'identifiquen sobretot com a “pansexuals”.

Pel que fa a la identitat autista, moltes persones de les que responen indiquen que prefereixen identificar-se sobretot com a “neurodivergents”, “autistes” o “neuroqueer³”.

El 71,2% de les persones participants tenen un diagnòstic oficial d'autisme i el 28,8% s'autoidentifiquen com a autistes.

³ Neuroqueer: es refereix a les identitats que desafien tant la neuronormativitat com l'heteronormativitat, fent èmfasi en la intersecció i diversitat de les identitats i experiències queer i neurodivergents.

b) Reptes que s'experimenten per ser trans/ gènere divers i autista

Les persones participants descriuen diferents reptes i barreres que es troben en el seu dia a dia pel fet de ser persones trans o de gènere divers i autistes. A continuació, les detallem, agrupant-les en sis temes.

1. Doble invalidació i doble qüestionament

Les persones amb autisme i trans/ gènere divers es troben molt sovint que se'ls qüestiona la seva identitat, tant el fet de ser trans com de ser autistes. Aproximadament la meitat de les persones que responen han viscut situacions on s'ha invalidat la seva identitat de gènere pel fet de ser autista (el 55,8%) o s'ha invalidat el diagnòstic d'autisme pel fet de també ser trans o de gènere divers (el 46,2%).

Les experiències que relaten descriuen com a nivell social es percep ser trans/ gènere divers i autista com una contradicció, com si fossin identitats que s'exclouen i que no poden existir a la vegada.

“[Un repte és] la falsa exclusió de les dues identitats (si sóc trans, no puc ser autista i viceversa).” (P1)

2. Sentiments de no encaixar

Aquest doble qüestionament i també la manca de referents poden generar dubtes en la pròpia persona sobre la seva identitat i provoquen que la persona senti que no encaixa en cap espai, tampoc en espais LGTBQIA+ o neurodivergents.

“Et tracten com un nen petit. Et sents un marginat dins dels marginats, la teva experiència com a persona trans no acaba d'encaixar amb la de les altres persones perquè ets autista i la teva experiència autista no acaba d'encaixar amb la de les altres persones autistes perquè ets trans.” (P2)

Les persones trans/ gènere divers i autistes, per tant, viuen moltes vegades una doble exclusió, fins i tot dels espais que haurien de ser segurs per a ells.

3. Vivències de doble discriminació

Les persones trans/gènere divers autistes expliquen que sovint se les **infantilitza** i que enfronten **prejudicis, estigma i diferents formes de violència**, tant pel fet de ser autistes com pel fet de ser trans.

“El problema és la societat: si ja costa trobar gent que t'accepti per ser trans [...] imagina't si a més ets autista. Doble discriminació, moltes més

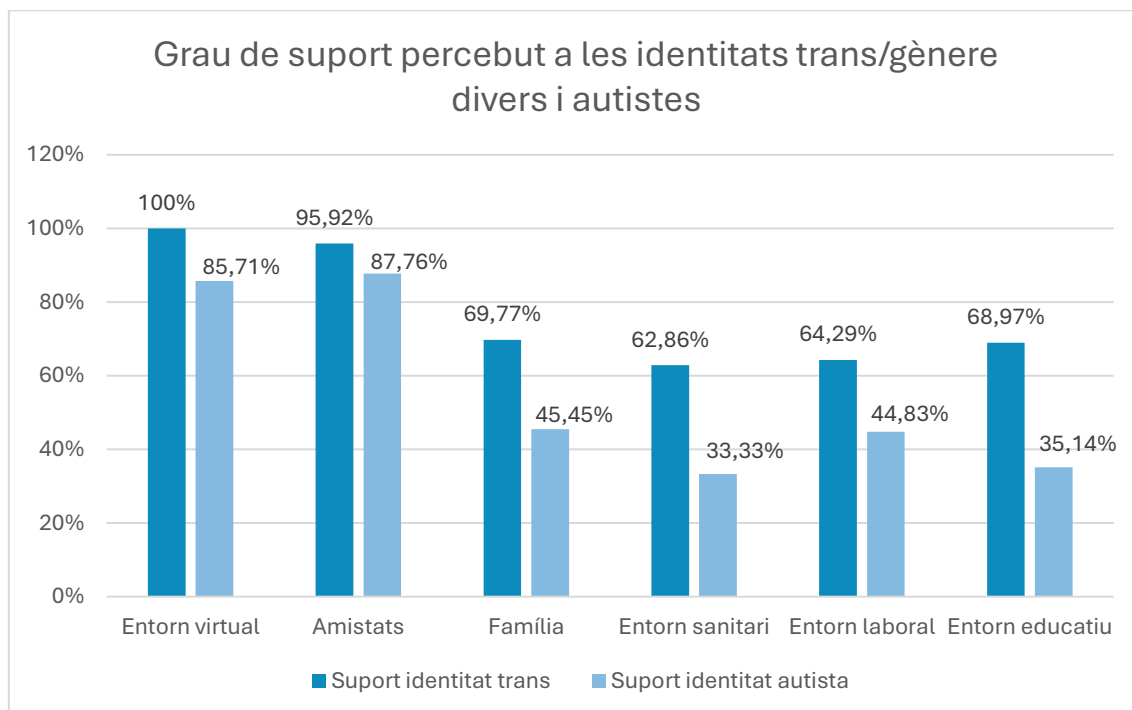
oportunitats de rebre no acceptació / qüestionaments / violències de tot tipus” (P7)

Per exemple, aproximadament la meitat de les persones enquestades s'han trobat que **se'ls ha prohibit vestir-se o expressar-se conforme a la seva identitat o expressió de gènere** (50%), **han patit violència o abús sexual** (57,7%) o han viscut **assetjament** per la seva identitat de gènere (51,9%) o per ser autistes (59,6%).

Val la pena destacar que la discriminació i les barreres amb les quals es troben més sovint estan relacionades amb el fet de ser autistes, pel desconeixement sobre aquesta neurodivergència. Les persones participants perceben l'autisme com una barrera social més gran que la identitat de gènere dissident, especialment quan hi ha *passing cis*⁴.

4. Falta de suport i sensibilització

Les persones trans/gènere divers i autistes enquestades expliquen que es troben amb molta incomprensió, desconeixement i entorns no amigables. A més a més, perceben una gran manca de suport, tant a la seva identitat de gènere dissident com a la seva identitat autista, tot i que **les xifres d'aquesta enquesta mostren més suport a la identitat de gènere que a la identitat autista**, tal com podem veure en el següent gràfic.

⁴ Cispassing o passin cis: descriu el fet de ser percebuda com una persona cisgènere a nivell social.

Els **espais on es percep més suport** a ambdues identitats són les **amistats** i l'**entorn virtual** (xarxes socials, internet...), tot i que veiem que l'autisme costa més d'acceptar per part de les altres persones.

Pel que fa a la família, tal com es reflecteix de les respostes de les persones participants, hi ha més suport a la diversitat de gènere, tot i que no tant com amb les amistats, i molt menys suport a la neurodivergència.

Respecte a altres espais, **en general es percep el context sanitari com l'entorn que menys suport dona tant a una identitat com a l'altra**, seguit de prop pels entorns laborals i educatius. De nou, però, l'autisme rep molt menys suport en aquests àmbits en comparació amb les identitats trans/ gènere divers.

Més enllà del suport percebut en aquests espais, les persones participants emfatitzen les **barreres que es troben quan interactuen amb professionals**, especialment de l'àmbit sanitari. En aquests contextos viuen i descriuen moltes experiències decebedores, marcades per:

- **Manca de coneixement i formació**

Les persones participants destaquen que lis professionals no tenen prou coneixement i formació específica sobre neurodivergència (ni sobre l'autisme en concret) ni sobre diversitat de gènere, ni tampoc sobre les seves necessitats com per poder acompanyar-les i atendre-les adequadament.

Només aproximadament la meitat de les persones enquestades (un 48%) consideren que en el seu entorn existeixen professionals especialitzats en autisme que també estan formats i comprenquin la diversitat de gènere i sexual. No obstant, quan preguntem per **professionals del sistema públic de salut mental, la majoria de les persones participants (el 71,1%) pensa que no hi ha professionals ben formats** i amb una bona comprensió tant de neurodivergència com de diversitat de gènere i sexual.

- **Manca de professionalitat / mala praxis**

Les respostes de les persones participants relaten experiències desagradables amb professionals sanitaris on predomina la manca d'empatia, el paternalisme i la infantilització, on es menystenen les seves vivències i problemàtiques.

A més a més, sovint es troben amb qüestionament i invalidació de les seves identitats, com ja hem mencionat en altres apartats: això també succeeix en l'àmbit sanitari, on es troben amb professionals de la

medicina, psiquiatria, psicologia, etc., que invaliden el diagnòstic d'autisme, per exemple, o la identitat trans/ gènere divers.

“[Professionals de la salut] han posat en dubte el fet de ser autista com el de ser trans, tant per separat com conjuntament. Perjudica molt perquè són les persones a qui recorres en primer lloc. Un metge no es creia que fos autista ni trans. Em va parlar tota l'estona pel pronom equivocat. Davant la meua queixa va dir que no li sortia, però no ho va intentar ni una vegada, tot i tenir a la meua història que soc una persona no binària i el meu nom canviat. Pel que fa a l'autisme, va fer un sorollet i ho va ignorar la resta de la consulta, fins i tot va suggerir que les meves estereotípies eren ansietat.” (P33)

Hi ha persones que relaten com això en ocasions arriba fins al punt de discriminació, transfòbia i/o misautimia⁵ i situacions on li professional no utilitza els pronoms i gènere correcte (misgender) o fins i tot fa servir el nom incorrecte (dead name).

- **Problemàtiques de la sanitat pública**

D'altra banda, també es descriuen diferents problemàtiques de la sanitat pública en general que afecten també la qualitat de l'atenció que reben les persones trans/gènere divers i autistes. Es parla de llargues llistes d'espera per accedir a diferents serveis o procediments mèdics (per exemple, per la mastectomia) i d'haver d'esperar molt temps per a poder fer el canvi de nom en la tarja sanitària.

De fet, només el 26,9% de les persones participants afirmen tenir el seu nom i gènere sentits en tota la seva documentació.

5. Dificultats per sortir de l'armari⁶

Un aspecte que apareix sovint en els relats de les persones enquestades és la dificultat per sortir de l'armari, és a dir, per compartir obertament amb altres persones el diagnòstic d'autisme o la identitat de gènere.

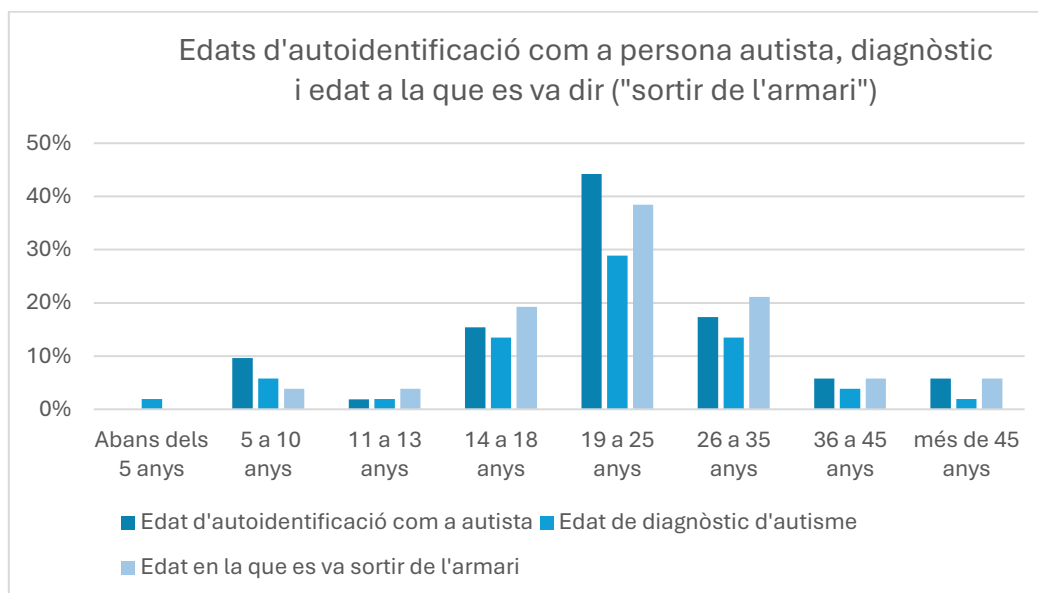
De fet, tot i que la majoria de persones enquestades han sortit tant de l'armari trans com de l'armari autista, **un 3,85% no han dit que són autistes i un 11,5% no han explicat que són trans.**

⁵ Misautimia: discriminació cap a les persones amb autisme / autistes.

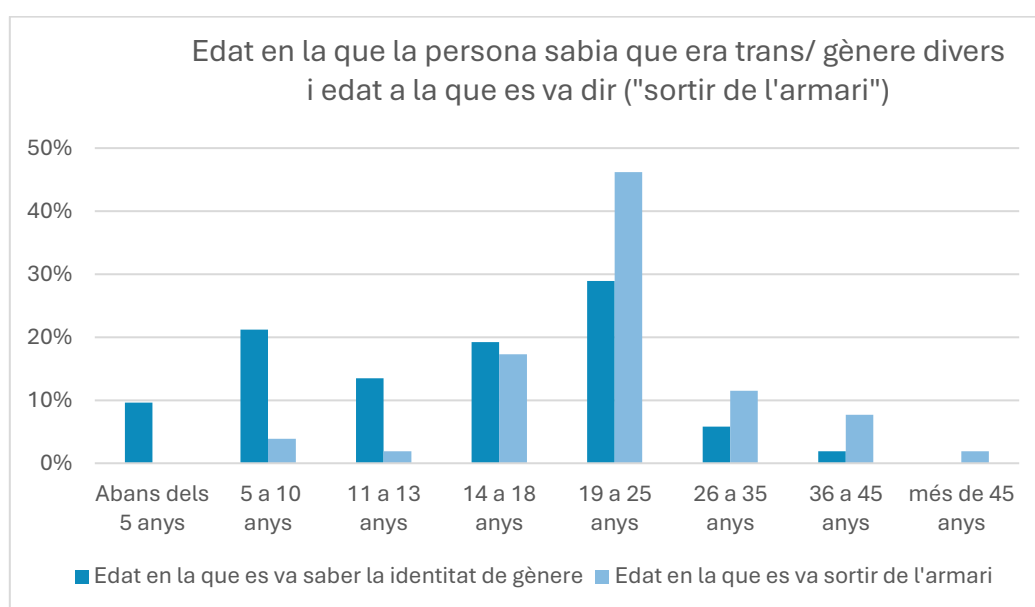
⁶ “Sortir de l'armari” és una expressió col·loquial per descriure el pas que donen les persones per declarar obertament la seva identitat de gènere o orientació sexual no normativa. Aquí ho fem servir també per descriure quan les persones comparteixen obertament el diagnòstic d'autisme.

A quina edat acostumen a sortir de l'armari?

Pel que fa a l'autisme, tal com podem veure en el següent gràfic, la majoria s'autoidentifiquen com a autistes i ho expliquen entre els 14 i els 35 anys (el 76%–78%). El diagnòstic es rep també sovint en aquestes edats (el 56% el té entre els 14 i els 35 anys) tot i que hi ha persones que l'havien obtingut abans (el 9,6% abans dels 14 anys).

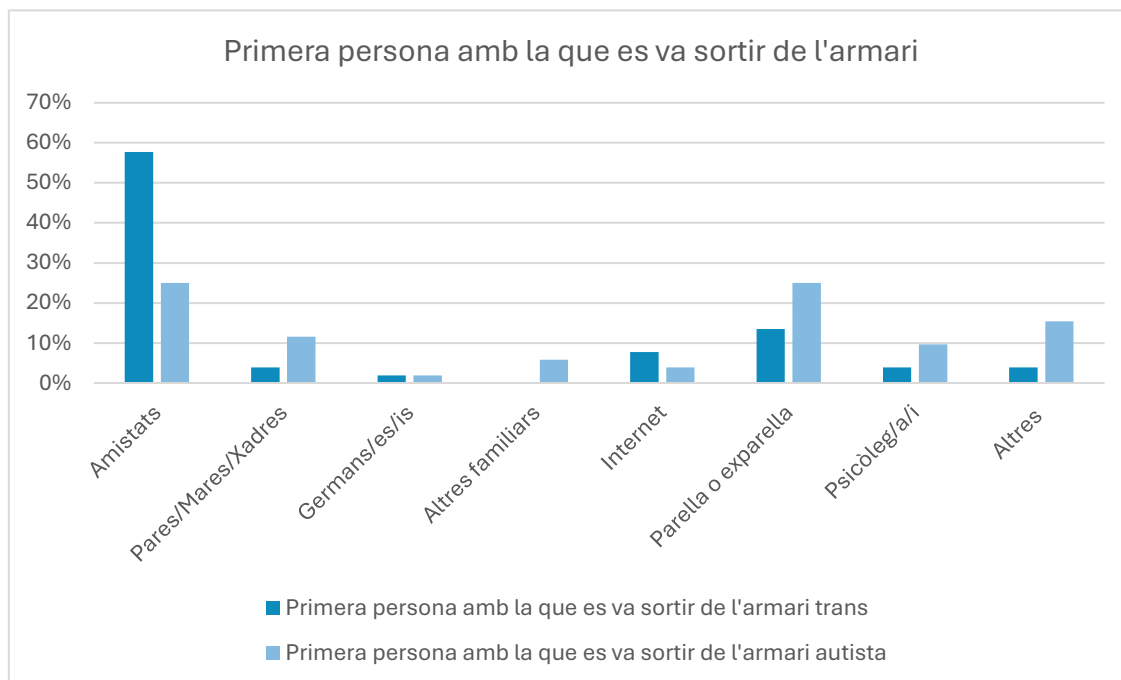

Respecte a la identitat de gènere, pràcticament totes les persones responen que van sentir que la seva identitat de gènere era diferent a la que li havien assignat en néixer abans dels 25 anys (el 92,3%), moltes fins i tot abans dels 10 anys (el 30,8%). Tot i així, la majoria no ho expliquen fins més tard, sortint de l'armari sobretot entre els 14 i els 45 anys (el 82,7%).

A qui ho acostumen a explicar per primera vegada?

Tant en el moment de compartir la identitat de gènere com el diagnòstic d'autisme per primera vegada amb algú, les persones participants coincideixen en triar sobretot les seves **amistats** i també parelles o exparelles.

En quins entorns s'acostuma a sortir de l'armari i en quins no?

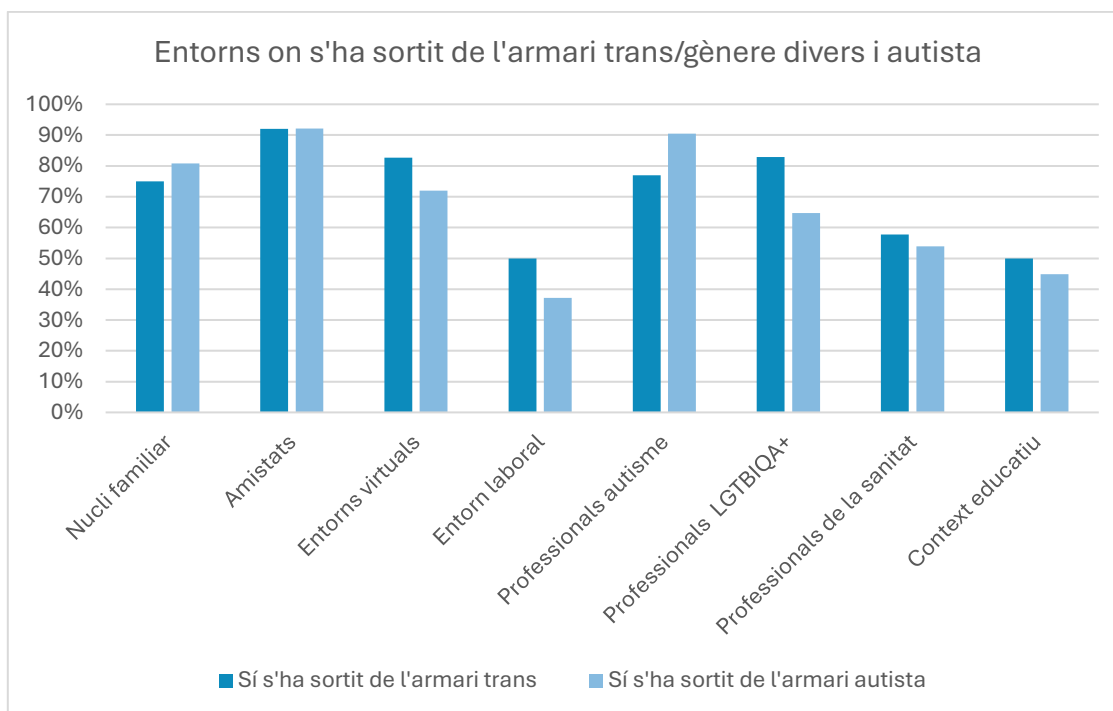
Les persones enquestades han explicat que són trans/ gènere divers sobretot a amistats (92%), en entorns virtuals (83%) i en menor grau a familiars (75%).

Els espais on menys s'explica la identitat de gènere és a l'entorn laboral i els contextos educatius (només el 50% ho ha explicat en aquests llocs).

Pel que fa a l'autisme, les persones participants han explicat que són autistes sobretot a amistats (92%) i al nucli familiar (81%) i en menor grau en entorns virtuals (72%).

Els espais on menys ho han explicat són l'entorn laboral (només el 37% ho ha explicat) i els contextos educatius (el 45% ho ha dit), seguits de prop pels professionals sanitaris (54%).

Podem comparar-ho en el següent gràfic:

Com podem veure, els entorns on les persones trans/ gènere divers i autistes surten de l'armari coincideixen bastant: les amistats, internet i la família son espais on s'acostuma a compartir obertament la identitat.

Pel contrari, especialment **l'entorn laboral i també el context educatiu i sanitari són espais on les persones moltes vegades no es veuen amb cor de sortir de l'armari i viure lliurement la seva identitat de gènere divers i autista.**

“[Cuesta salir del armario con] profesionales sanitarios o médicos y gente que trabaja en centros educativos. En cuanto se trata de autismo siento que son gente que debería saber más (y ser más comprensibles) pero los que más te juzgan y los que sorprendentemente saben menos.” (P41)

Les persones enquestades expressen que les **dificultats per explicar obertament les seves identitats** es deuen a trobar-se amb **entorns poc diversos i poc sensibilitzats** en neurodiversitat i diversitat de gènere.

“En ciertos entornos siento que no puedo decir que soy las dos cosas... que tengo que elegir cuál desvelar.” (P46)

A més a més, els costa explicar-ho sobretot per la **por a conseqüències negatives**: por a perdre relacions amb familiars, parelles o persones conegudes, por a perdre la feina, etcètera.

En ocasions, sortir de l'armari pot comportar que es trenquin relacions importants i la persona visqui un dol per aquesta pèrdua.

“La meva família i la meva parella van ser els grups on em va costar més dir-ho. I com em temia, va ser un desastre. Per a la meva parella, ara ex, va ser impossible d'acceptar. Per a la meva família, uns membres intenten acostumar-s'hi, amb poc èxit, mentre que amb uns altres he hagut de tallar la relació pels atacs que rebia. Tenia molta por de dir-li a les persones que més m'estimava [...] perdre el teu entorn més proper ha resultat molt estressant i dolorós.” (P33)

“No sé cómo reaccionarán, me da miedo y frustración si niegan el diagnóstico.” (P46)

“Amb quin grup de persones t'ha resultat més difícil sortir de l'armari? A la feina, per por a perdre-la.” (P29)

AVÍS:

A continuació, en la pàgina número 14, es parla sobre problemes de salut mental, incloent xifres i menció al suïcidi.

Si no vols llegir sobre aquestes qüestions, pots anar directament a l'apartat següent sobre **[bones pràctiques \(clicar\)](#)**.

6. Problemes de salut mental i emmascarament

Finalment, un altre repte important que assenyalen les persones trans/ gènere divers i autistes participants són els problemes de salut mental que pateixen.

La majoria tenen algun problema de salut mental i una autoimatge baixa: més de la meitat no es consideren persones atractives i només un 29% expressa que sí els agrada el seu cos.

A més a més, gairebé un terç de les persones enquestades tenen diagnòstics d'altres condicions neurodivergents a més a més de l'autisme (sobretot TDAH).

A nivell de salut mental, **el més habitual és l'ansietat, les autolesions, la ideació suïcida i els intents de suïcidis**. Concretament trobem que, de les persones enquestades:

- El 76,9% té **ansietat**.
- El 15,4% té **depressió**.
- El 26,9% pateix un **trastorn de la conducta alimentària** (TCA), percentatge que augmenta fins al 61,5% si comptem les persones que sospiten tenir-ne.
- El 19,2% té diagnosticat un **trastorn de la personalitat**.
- El 42,3% pateix o ha patit **addicció** a alguna substància o droga.
- El 92,3% declara haver-se **autolesionat** alguna vegada.
- Entre el 32% i el 53% **ha pensat en suïcidar-se** degut a l'exclusió a nivell familiar o social per la seva identitat trans i autista. Predomina sobretot el sentiment d'exclusió social com a raó principal: el 40% ha tingut ideació suïcida per sentir exclusió social per la seva identitat de gènere i el 53% per sentir-se exclòs socialment per la seva identitat autista. A més a més, un 52% declara haver fet algun **intent de suïcidis**.

Tot això reflecteix el gran malestar que pateixen les persones trans/ gènere divers i autistes, degut a totes les barreres descrites anteriorment (invalidació, falta de suport, discriminació, violència, etc.) i s'hi suma en moltes ocasions, a més a més, l'emascarament (**masking**⁷) tant de l'autisme com de la identitat trans, que hi afegeix estrès i una càrrega addicional.

“Un treball constant de “passing” doble (cis i neuro) durant 35 anys... Deixa moltes seqüeles” (P35)

⁷ Emmascarament (masking): estratègies per amagar o disfraçar les identitats

c) Bones pràctiques i aspectes a tenir en compte per millorar l'atenció

Un altre punt important que les persones participants assenyalen són bones pràctiques i aspectes a tenir en compte per tal d'oferir una bona atenció i acompanyament de qualitat per a les persones trans/ gènere divers i autistes.

D'una banda, es parla de la **identificació precoç de les identitats trans/ gènere divers en persones amb autisme**. En aquest sentit, les persones que responen recomanen:

- **Coneixement i sensibilització:** és important que l'entorn familiar, social i professional de la persona autista estigui informat i ben format sobre diversitat de gènere.
- **Respecte i escolta activa:** és imprescindible no qüestionar la persona, escoltar-la sense jutjar i respectar la seva capacitat d'autodeterminació per tal que la persona se senti segura per explorar la seva identitat.
- **Possibilitat d'explorar la pròpia identitat** lliurement i poder parlar obertament sobre la diversitat de gènere sense tabús. A més a més, consideren important que en aquest procés de reflexió sobre la identitat de gènere, es tinguin en compte les característiques de l'autisme i les seves necessitats de concreció, per exemple: *“Fer preguntes dirigides. Si m'haguessin fet preguntes apropiades (per exemple, similituds i diferències que veig amb la resta de noies) hagués respost sincerament, i hagués sigut fàcil d'identificar.” (P3)*
- **Referents:** és fonamental que hi hagi referents autistes no normatius pel que fa a la identitat de gènere i que es visibilitzi la diversitat (neurodiversitat i diversitat de gènere). Si no existeixen aquests referents, es dificulta que la persona pugui sentir-se identificada amb identitats diverses i no normatives: *“Penso que ajudaria que hi hagués més referents. Persones a qui poguessin emmirallar-se més enllà de les identitats trans neuronormatives, perquè veiessin que no es necessari complir amb certs paràmetres per ser trans, sinó que ho pot ser qualsevol persona.” (P6)*
- **Entorns segurs i sense violència:** per tal de facilitar aquesta exploració de la pròpia identitat, cal crear entorns segurs on es protegeixi de la violència que pateixen les persones trans/ gènere divers i autistes (assetjament, bullying, etc.)

D'altra banda, s'assenyalen **aspectes a tenir en compte per poder treballar adequadament com a professionals amb persones trans/ gènere divers i autistes** i oferir un acompanyament de qualitat:

- **Coneixement i formació** sobre diversitat de gènere i orientació sexual, sobre autisme, les seves característiques i necessitats i la millor manera d'oferir atenció i acompanyament de qualitat.
- **Empatia i respecte:** és imprescindible el respecte per les identitats, experiències i vivències de la persona sense qüestionar-les ni invalidar-les i mostrar empatia. Evidentment, això inclou utilitzar els pronoms i nom correctes i els termes amb els que la persona es vol referir a sí mateixa (autista, persona amb autisme, neuroqueer, etc.).
- **No discriminar ni patologitzar** i entendre i atendre des del paradigma de la neurodiversitat i de la diversitat de gènere, comprendre la neurodivergència i el no binarisme.
- **Adaptació a les necessitats de l'autisme:** finalment, és important entendre que l'autisme té unes característiques específiques que poden derivar en necessitats concretes d'adaptació dels processos i situacions d'atenció sanitària, psicològica, etcètera. Per exemple, l'anticipació, tenir en compte el processament sensorial diferent i les adaptacions sensorials que se'n poden derivar i la necessitat de comptar amb suports visuals que ajudin a la comunicació i a comprendre la informació, entre d'altres.

Conclusions

Les experiències de les persones trans/ gènere divers i autistes estan marcades per molts reptes i barreres, alguns comuns als que es poden trobar les persones autistes en general però també específics d'aquesta intersecció d'identitats.

Les persones autistes i de gènere divers es troben amb una doble invalidació, qüestionament de la seva identitat i doble discriminació en tots els àmbits de la vida diària. Moltes han patit assetjament i violència. Pràcticament només les amistats i en alguns casos les famílies es consideren llocs segurs, mentre que els espais públics es perceben com hostils, especialment l'entorn laboral i sanitari.

Cal assenyalar, però, que l'autisme es percep com una “barrera social” major que les identitats trans/gènere divers: trobem, per exemple, que es percep menys suport a l'autisme en tots els àmbits en comparació al suport percebut a la identitat de gènere, s'explica menys el diagnòstic d'autisme en l'entorn laboral, o es rep assetjament en major proporció pel fet de ser autista que pel fet de ser trans o de gènere divers.

Les persones trans/ gènere divers i autistes es troben amb una gran manca de coneixement i sensibilització sobre l'autisme, diversitat de gènere i com interseccionen ambdues identitats, les experiències i necessitats concretes que se'n deriven. Això limita el suport que reben, tant en les seves relacions personals com amb professionals.

La poca formació i sensibilització de lis professionals de la salut a nivell privat però sobretot públic, és especialment preocupant, ja que són espais on s'hauria de garantir una atenció de qualitat, respectuosa, empàtica i formada.

Totes aquestes barreres tenen repercussions importants en la qualitat de vida de les persones trans/gènere divers i autistes: veiem alts percentatges de problemàtiques de salut mental, entre les quals destaca especialment l'ansietat.

Davant aquesta situació, és molt necessari que, d'una banda, hi hagi referents trans/ gènere divers i autistes i, de l'altra banda, formar, conscienciar i sensibilitzar tant la població general com lis professionals sobre diversitats: sobre les necessitats, les característiques de l'autisme i sobre la diversitat de gènere, per tal d'eliminar la discriminació i poder garantir els drets de les persones autistes i trans/ gènere divers.

FEDERACIÓ
CATALANA
D'AUTISME